

MAGYAR NÉPTÁNCFESTIVÁL BRAZÍLIÁBAN (2008) - két vélemény -

Lajtaváry Richárd (Argentína, 16 éves):

A boldogság meg a jó hangulat már akkor kezdődött, amikor megérkeztünk Braziliába és az összes régi táncos barátainkkal találkoztunk. Ekkor már éreztem, hogy milyen *klassz*, érdekes, élvezetes és főleg motiváló 10 nap következik. Nem is tudtam, hogy ennyire szeretem a néptáncot! Nagyon örültem és büszke is voltam, amikor nagymamámtól és nagynémiméktől hallottam, hogy milyen jó volt az előadás. Az is meghatározó volt, amikor Papi barátai mind odajöttek gratulálni. *(A Lajtaváry rokonság Braziliában honos. Szerk.)*

A hangulat kiváló volt. Azt máris hiányolom, és már várom a következő Fesztivált! *Klassz* ennyi új embert megismerni, és ennyire megszeretni őket, velük együtt lenni.

A Lajtaváry regösök

A szimpózium irtó jó volt. A 3 szimpózium közül, amin részt vettem, ezt élveztem a legjobban. Persze, a jó idő is hozzásegített. Mintha nyár lett volna. De a gyönyörű hely, a finom és bőséges kaja, az emberek melegsége és a magyar népi tánc olyan élményt adott, amit nehezen fogok elfelejteni.

Az utolsó estével a szervezők nagyon megleptek minket.

Nem is akartam viszszaajónni, nem akartam elfogadni, hogy ennek már vége van. De hát véget ért... és én most büszkén mesélem mindenkinek, hogy mennyire érdemes

táncolni és ilyeneket átélni! **Büszkén mesélem, hogy milyen *klassz* volt ez a Fesztivál Braziliában.**

Lajtaváry András

(Argentína, 16 éves):

Már év elején sok szó esett a IX. Brazíliai Néptáncalálkózóról, amelyre először mentem mint „Regös”-tag, szóval a „nagyokkal”. Az előző két Fesztiválon még túl fiatal voltam, és a mi csoportunk még nem lépett fel. Ezért a legnagyobb vágyam az volt, hogy már elérkezzem július 19-e és eltáncoljam azt, amit tanultam és amit annyira gyakoroltam. Azt akartam, hogy az emberek élvezhessék a Fesztivált!

Végre elérkezett az indulás napja. 32 óra buszozás után meghatározó volt a találkozás: az én esetemben családi találkozás, és régi barátok, akiket az előző fesztiválról ismertünk és azóta nem láttunk. De voltak új arcok is! Brazíliai, uruguayi és magyarországi új arcok.

Első este a Magyar Házban mulattunk, táncoltunk, ismerkedtünk. Másnap, szombaton már kettőre mentünk a színházba, ahol elgyakoroltuk táncainkat és mind együtt a **finálét**.

Este 9-kor már népviseletben, idegesen, de nagyon boldogan várjuk, hogy az előadás végre elkezdődjön. A táncok minden csoportnak remekül sikerültek. Nagyon jó érzés volt 600 ember előtt fellépni, a színpadról lelépve a többi táncos tapsát hallani. Ez mind azt mutatta, hogy milyen jó hangulat volt a csoportok között, a résztvevők között, mindegy, hogy 16 éves vagy 28 vagy 40. Mindannyian barátok voltunk és felnéztünk egymásra. Ezt a hangulatot éreztük végig a fesztiválon és a szimpóziumon.

A vasárnapi előadás nekem személyesen jobban tetszett. Már nagyobb volt az önbizalmunk, több volt a jókedv, nem voltunk annyira feszültek.

Az utolsó táncok és Kokron Ili beszéde után minden csoport szívvel-lélekkel táncolta a nagy finálét, amit egy nagyon szép szatmári csapással fejeztünk be. A publikum nagy tapsára egy hangos „PI-TYE-DÁ-RÉ” után egyre gyorsab-

Néptáncfesztivál nagyon szép emlékként bennem marad mindig. Nagyon hálás vagyok azért, hogy részt vehettem és ennek köszönhető, hogy most teljes motivációval fogom tovább folytatni a néptáncot Argentínában. Talán a jövőben még Magyarországon is?

Nagy és erős ölelés mindenkinek! Nagyon hiányoztok (braziloknak)!

A nagy finálé

ban adtuk elő megint a csapást - zene nélkül. Nekem nagyon meghatározó volt ezt eltáncolni, és a végén látni, ahogyan a nagy tömeg ember tapsol, feláll, kiabál. Ezután nagy ölelgetés, boldogság és sírás következett. Megvolt a IX. Fesztivál!

Vasárnap már sokan vissza kellett utazni munkára vagy tanulásra miatt. Ezért egy búcsúestet szerveztek a Magyar Házban. Nagyon jól éreztem magam, sokat beszélgettünk. Jó volt a braziloktól azt hallani, hogy mennyire hasonlítunk pápámra, aki szintén a Pántlika táncsoporthoz tartozott. Sok régi cserkész történetet meséltek róla, amiket nem is ismertem. Észrevettem, hogy a papámat mindenki mennyire szerette, és mennyire hiányozták, mivel 27 éves korában a mamám után jött el Argentínába élni.

Végre hétfő 21-e volt. Kezdődött a szimpózium. A hely olyan volt, mintha egy álomban lennék: gyönyörű, óriási tanya, medencével, röplabda- és focipályával, egy szép tóval. A különböző országok külön-külön házakban laktunk.

Regösök: az idei Fesztivál pólojában

Ez a szimpózium bennem különleges nyomot hagyott. Nem tudom, hogy azért-e, mert már idősebb lettem és jobban beilleszkedtem mindenre, jól belejöttem azokba a táncokba, amiket tanultunk, vagy azért, mert annyian voltunk és olyan jó volt a hangulat. De az biztos, hogy ez a brazíliai 2008-as Dél-amerikai Magyar

Minihufi

- Cserkészbál, cserkészbál, cserkészbál! Hát mi mással lehet újabban foglalkozni? „Előtte vagy utána: csakis az 50. cserkészbállal!” - mondjuk azok, akik nyakig benne voltunk az előzetes százfajta szervezésben:

- a 17 (igen: jól lát az olvasó: tizenhét) szép elsőbálos lányka és az őket bemutatónak gálaleírók szervertartása, tánca
- az élő zene és énekesek fellépése
- a nyitó és éjfél palotás koreográfiák táncosainak betanítása
- a főmekek és az emeleti csárda finomnál-finomabb ételjeinek összeállítása
- az asztalbeosztás (kész örület!)
- a tánczene szolgáltatása
- a táborútz levezetése s annak felelősei
- a muzikális bemondás titkai
- a fogadó beszédek tartalma és értelme
- ... folytassam?

Csak egyet tehetek hozzá: mindez a **pompás Palacio San Miguel termében, a belváros szívében, az Obeliszk körül egy kódobánnyira!** Ahogy illik: következő számunkban keltezőképpen elmeséljük a nagyszabású évforduló gála összes részleteit.

- Kedves HUFII-barátunk, **Kiszely Gergő** leköltözött Mar del Platárra! De nem kell megijedni: visszajár, hogy a közösség fontosabb eseményeit továbbra is megörökítse szebbnél-szebb fotóival. Most is velünk lesz az 50. CSERKÉSZBÁL tündöklő estéjén. Akik ismerjük Geryt, jól tudjuk, hogy mennyire szereti a vízpartot, illetve a tengert. Biztosak vagyunk, hogy boldog lesz a másik világhírű argentin város rengetegében is!

- „Paróka-buli”-t rendeztek a Regösök a Hungáriában. *Szuper* volt, és az ötletes megjelenésen kívül pazar muzsika, a Boldog Együttés fellépése, és a pénzügyi indítást kielégítette a fiatal szervezők elképzelését. Hajnalig mulatott a társaság!

- A KMCSSZ kérésére „**cserkésztohorzó**” filmet állít össze a buenosi KÖRS vezetői csoportja. Különlegessége? Többek közt az, hogy eredeti, saját zenével rendelkezik. Mivel ez a helybeli produkció valószínűleg bejárja majd a magyar cserkészvilágot, előreláthatólag nemsokára több ezer szét-szóródott magyar fiatal ajkán is elhangzanak az itt megfogalmazott szavak és dallamok!

- Ahogy az AMH múlt számának „Mit Hallott az AMH” rovatában már megjelent, **Kerekes Marci cst.**, a 18.sz. Bartók Béla csapat parancsnoka megszerezte egyetemi diplomáját. Agrármérnök igazolásának mindnyájan örülünk, és őszintén gratulálunk kitartásához, akaraterejéhez is! Zöldi András st.-tel és Colliá Niki st.-tel együtt már három egyetemet végzett, aktív vezetője van a büszke csapatnak.

- Szeptember 6-án délután 3 órakor a **Vöröskereszt** székházában indul a második intenzív elméleti és gyakorlati tanfolyam a magyar cserkészvezetők csoportjának számára. Ez az értékes kiképzés gazdagítja a cserkész tudás egy további oldalát. Manapság nélkülözhetetlennek tartjuk. A cserkészszülő? Hálásak, és nyugodtabbak: hiszen gyermekeik vezetői ezáltal még a legkomolyabb elsősegély-nyújtásban is jártasok lesznek!

- A buenosi magyar néptáncosok szép s változatos folklórműsorral ajándékoztak meg több tucat között: **magyar és kelta táncokat** élvezhetett a közönség a Hungária nagyterem színpadán. Az ízletes vacsora váltakozott

BÚCSÚ

Balla Antal (2005)

Júniusi számunkban hírt adtunk **Balla Antal** jobbágytelki néptáncos-nár haláláról. *Anyagtorlás miatt csak most térünk vissza rá, de bővebb búcsúztatása még egyik*

*eljövendő számunkban megtörténik, együtt írásos emlékekkel Jobbágytelkéről. Számítunk Olvasóink türelmére. Szerk.**

12 évvel ezelőtt néhány Argentínában született magyar néptáncos a legnagyobb álmát táncolta életre: együtt elmenni Erdélybe és bemutatkozni ott, azoknál a magyaroknál, akik ihletéből, hitéből, szokásvilágából formálódott a mozgás, a fekete-piros szolid viselet és a „legerősebb”, szintisza magyar tömb fogalma. Ott megismertek egy hófehér hajú idős, de üde mozgású és átható tekintetű embert. **Ez volt Balla Antal.**

Ő fogadta 3 évvel ezelőtt is az odalátogató néptáncos csoportunkat, Jobbágytelkén. És táncolt velük, énekeltek és sirt velük. Azt érezte, hogy nincsenek távolságok, csak emberek - és hogy a kitalált határok és az idegen nyelvek csupán játszanak velünk! Hogy csak a magyar érti meg a másik magyart. Azt mesélte, hogy a huncut székely képes mindennap átfesteni a faluját jelző országút melletti plakátot magyarrá: Simbriából Jobbágytelkét varázsolni... annyiszor, ahányszor szükséges, amíg van festék, humor és öntudat. Ameddig van székely.

Az évek elteltek, de a hallott szavak bennünk élnek, mindazokban, akik Erdélyben találtunk rá sok kérdésünk válaszára. Jónéhányat egyenesen Balla Antal szívéből hoztuk magunkkal.

Jobbágytelke hagyományörzői gyászolják, sok-sok hivatásos és amatőr néptáncos, a kutatók, a gyűjtők, a világszerte élő, magyar népi kultúráért rajongók. Nagy veszteség a néptáncmozgalom számára. Isten veled, Anti bácsi!

Zólyomi Kati
(egy szerencsés néptáncos)

A Hungária nagyterem zsúfolásig tele az újból sikeres Cena-show estéjén gfoto.org

a kedves jelenetekkel: virtuóz erdélyi legényesek, rituális, szimmetrikus kelta sorkopogásokkal, üveghordó nőies dunántúli táncmozgással, valamint a sok fiatal előadó néha nem teljesen precíz, de valóban fantasztikus, tömeges vidámságával.

- A **KÖRS** ismét összeült gondolkozni: ez esetben az idei **körzeti városi akadályverseny** (szeptember 13-14) legapróbb részleteit kidolgozni, valamint a keretmese alkalmazását beilleszteni a különböző korosztályú cserkészek kielégítésére. A csoport persze közben vacsorázik, gondolat rág át és erősíti a köztük egyre jobban fejlődő barátság szálait. (ZK)

Mindnyájunk feladata ismét összerakni a magyarság térképét!

Minden magyar felelős minden magyarért!
...és sokkal több hidat kell építsünk...

LELKI SARKOCSKA

CSERKÉSZÉLET - NÉPTÁNCÉLET

- a nagy élmények árnyékában -

A túlságosan kimagasló események után szinte fenyegetően közeledik a mindennapok szürkesége, amely nem más, mint maga „az élet”. De hát ez így van, s bizonyára köztudomású. A vezetői szerepek egyike azonban pontosan ez: óvatosan s lelkiismeretesen „kitölteni”, egyedi szint adni ennek a szürkeségnek is.

Ugye, nehéz feladat? Ihletes, megdöntött, „érdemes” készülést jelent számára. Hogyan lehet felújuló hangulatot teremteni egy szenzációs nyári tábor után? Egy meglepő programmal ellátott első összejövetellel, egy rendkívüli beszámolóval... Ha pedig a néptáncolást idézzük, ez esetben a hagyományos dél-amerikai találkozó után (lásd alább, és a szomszédos oldalon. Szerk.) talán egy érdekes fellépés vagy új anyag elkezdése válthatja ki a mágikus pillanatokot, az ezáltal behozott „friss” levegő pedig elkerültheti az amúgy is kellemetlen összehasonlításokat.

Egyszóval, pihenésről, lazításról szó sem eshet! Azért vagy vezetők, hogy dolgozz, hogy alkoss, hogy teljesíts. Ne felejtse el, hogy mindig figyeljenek, néznek, lemin-táznak, s ennek következtében mennek utánad, vagy a rutin harcmezéjén elhagynak. Poétikus szavak? Nem ám: valóság, néha keserű, de ismétlődő valóság!

*

Augusztus 8-án jelen voltunk az egyik csapattábor beszámolóján. A híres tutajtúrától eltekintve ez az uruguayi dombok és vízesekek vidékén lezajlott táborozás volt a **Bartók Béla csapat** utóbbi legsikeresebb, legjobb hangulatot teremtő, már klasszikussá vált nyári eseménye. Kivételesen minden résztvevő boldogan s meglegedetten tért haza, sőt, azóta is valahányszor szó esik róla, dicsérik és meghálálják ezt az élményt!

Demes Sanyi Gemer a tutajmakettet nézve visszaidezi a felejthetetlen tábort. Ez Prof. Aldo Marini ajándéka (l. indokló kísérlével SP 2.o.)

Az idei tábori beszámoló a Hungária MIK-szobájában

Ugyanis amióta két évvel ezelőtt letették a fogadalmat, ez volt a legújabb cserkészfiúknak első, „igazi, vagány” nagycserkész tábora. Hat vezető, egy műszakórs és három cserkészőrs alkotta a kalandozók létszámát. A kedves pillanatfelvételek és a pörgetett anyag - ha csak dióhéjban is - megmutatta a szülőknak s más érdeklődőknek az ott levezetett programot: mintha egy időmasinával átutazták volna a magyar történelmet, a honfoglalástól a negyvennyolcas szabadságharcig, a táborban megismerték a történeteket. Érdekes, igényes keretmese egy nem kevésbé igényes fiúgárda 10 napos szórakoztatására!

*

Ami azonban a **Regös és Tilinkó** olivosi tánc csoportokat illeti, São Paulóban részt vettek a már végleg beidegződött hagyományon: a IX. Dél-amerikai Magyar Néptánctalálkózón. Ezzel az idén már másodszor utazott át a HUFÍ-tagozata a két nap autóbussznyira levő szomszéd ország nagyvárosába, mivel hogy a nyáron ott zajlottak le az őrsvezetői és segédtszti vezetőképző táborok is.

Sok új táncszámmal gazdagodva indultak útnak, és a szintén vendégségbe jött Budapesti Csillagszemű együttes mellett a mindenkori uruguayi Tündérgyökér és Szivárvánnyal osztották meg a vendéglátó braziliai Zrínyi, Pántlika és Dunántúli tánc csoportokkal az előadásokat, táncszimpóziumot és az esti vidámnál is vidámabb hangulatokat.

Lényeg: e rendezvény már 1986 óta fejleszt bennünk a magyar népi kultúrát, szoros baráti viszonyokat hoz létre és szakmai kapcsolatokat hajt előre. És ne felejtsük el azt a tényről, hogy a szétszórtságban még a legújabb időkben is ez a mozgalom nőtte ki magát a leghatalmasabb és rendszeres magyar ifjúsági találkozóvá!

A Buenos Aires-i Regös és Tilinkó csoportok népviseletben, São Paulóban

Fogadja el az olvasó e szerény, de hozzáértő bevezetéssel a szomszédos oldalon olvasható írásokat, amelyek nem szakemberek s még kevésbé kritikus felnőttek lelkében fogamzottak meg, de kolóniánk közismert 16 éves ikerpárja őszinte szémszögét és hozzáállását tükröző sorok.

A következő gondolatok pedig Ferenczes Istvántól származnak:

„Már-már az utolsó pillanatban, a pusztulás tornácáról, a hamuból lobbantják fölénk énekes madarát az égnek ezek a gyönyörű lányok, ezek a megrendült arcú legények: íme, megvagyunk és megszünk, amíg velünk a dal, velünk a tánc. (...)”

Ezek a gondolatok is ehhez a nagy eseményhez kötődnek! Zólyomi Kati cst.

...KI KICSODA...

folyt. az I. oldalról

ZK: Hadd mondjam neked, hogy már most is szuper színpadi megjelenésed van!

LM: A zsonglörködés segített eddig ahhoz, hogy legyőzzem a lámpalázat! Én nem nagyon merek kérni, vagy megszólalni. Én vagyok az, aki asztalnál vendégségben éhes maradok, mert nem kérek többet... (nevetünk). De ha ügyességet mutatok be - mindegy, hány ember előtt -, azt merem csinálni!

ZK: Jártál már bűvészkisiskola után?

LM: Van itt egy nagyon jó, de rémesen drága!

ZK: De talán majd te magad megkeresheted a pénzt hozzá...
LM: Igen, tudom, ezt szeretném. Ha az iskola befejezéséig nem történt semmi különös velem... (elmereng)

ZK: Most kitűzted magad elé azt a célt, hogy tartasz egy különös estét itt a Hungáriában, a színpadon, ahol egyszerre sok ember ismerheti meg tehetségedet... Mi az elképzelésed?

LM: Még nem dolgoztam ki a részleteket. De azt mondják, hogy egy bűvész 70%-ban jó színész kell legyen, és csak 30%-ban jó bűvész!

ZK: Most, hogy már nagy színpadokon is felléptél mint néptáncos, mit érez Márton a színpadon? Fél, élvezi?

LM: Nagyon élvezem! Előtte izgulok, de mikor már bent vagyok, akkor szeretem, hogy néznek engem. Amikor egy bűvésztrükk után látom az emberek meglepett arcát, azt élvezem a legjobban!

ZK: Maga az előadás varázsa mellett, hogy szeretnél kinézni, felöltözni a színpadhoz? S milyen zenekíséretet képzelsz el?

LM: Nem vagyok olyan biztos abban, hogy kell-e nekem zenéhez kötni a műsormat. Inkább csak szóljon mögöttem, de szabadon szeretném a csattanó pillanatot leadni. Nem akarok annyira rutinos lenni még, inkább természetesebb akarok lenni. De a zsonglörködéshez már ki van választva a zeném: minden kellékhöz van különböző rész. De ott is a trükk csattanója független a zenétől. Az öltözködéssel pedig egyelőre úgy vagyok, hogy inkább komoly, elegáns művésznek akarok kinézni, szóval öltönyben. Van is már ilyenem. Majd idővel ettől is el szeretnék térni. Mert majdnem minden

bűvész így öltözködik. Mindennapi kinézést szeretnék elérni.

ZK: Ha ismét befutási lehetőségéről beszélünk, nem jelentkeznél valamelyik TV-casting-ra?

LM: Azt hiszem ahhoz nagyon profi kellene legyek...

ZK (meggyőződéssel): Márton, én nemigen láttam sehol sok 14 éves szőke, helyes, magabiztos és igazán tehetséges magyar bűvész kisfiút...

LM: Hát még meglátom, mi lesz. Iskola után tanulnom is kéne valamit, még nem tudom mit, de fogok tovább tanulni...

ZK: Mit szeretsz még ennyire a bűvészkedés mellett?

LM (rávág): Semmit!

ZK: Ahá, hát az már ismét valami! (nevetünk). Visszatérve az eljövendő Hungária estédre: ez lenne a nagy bemutatód a közönség előtt. Milyen terjedelmű műsordöntést képzel erre egyedül betölteni?

LM: Addig még nagyon sok óra gyakorlat áll előttem. Majd amikor kiválasztom a trükkjeimet, akkor fogom a műsordöntést összeállítani. Mindenesetre egy híres Las Vegas-i bűvész azt állítja, hogy a műsorrutinod első és utolsó száma kell nagyon jó legyen. Nem egész egy hete vettem meg saját pénzből az új **kínai karikáimat** (hátranyúl a hátizsákjába, megmutatja). Erre nagyon büszke vagyok. Kellékeimet majdnem mind én gyűjtöttem össze, lassan, kis munkákkal, amiket a magyar ismerősökön keresztül kaptam meg. Ezekkel a karikákkal már kidolgoztam egy rutint. De nem néztem te sehonnan. Tudom, hogy működik, és én magam agyaltam ki, hogy milyen lesz a bűvészsorozat velük. Egyelőre a mozdulatokat tanultam meg jól. Majd csiszolok rajta.

ZK: Mennyi időt szánsz naponta a gyakorlathoz?

LM: Állandóan gyakorolok, hacsak lehet, ahol éppen vagyok. Otthon, a téren, barátoknál...

ZK: Ahogy mondd, egyedül gyakorolysz, ahol csak tudsz. Egyedül adod elő. Ez nem éppen egy társas foglalkozás... Nem különít el a barátoktól?

LM: Nem is tudnám, nem is akarom ezt másokkal csinálni. Ezt magamnak dolgoztam ki. Akár jól megy, akár nem: az én felelősségem!

ZK: Mit üzensz a Hungária műsordöntés közönségének? Miért kell eljőni téged megnézni?

LM: Üzenem, hogy eddig csak beszéltem, mint most is, de még nem láttak semmit mindabból, amit mutatni tudok.

ZK: Van már művészi neved, vagy megtartod családi nevedet?

LM: Mindig járt ezen az eszem... Még nincs, de lesz! Majd jön magától. Egyelőre „Mago Márton”, azaz Márton bűvész, a varázsló! Blogom is van: magomarton.com. És azért szeretném ezt az első nagy bemutatóm a magyarok előtt, a magyar klubban megtartani,

mert nyugodtabb leszek előttük. Szerettem az ismerős arcokat látni, miközben dolgozom.

ZK: Jó döntés! A HUFÍ rendelkezésedre áll!

LM: Köszí szépen!

*

Az étterem már zsúfolásig megtelt, mire befejeztük... Érdekes módon, csak ismeretlen arcok és hangok közt ültünk ott ketten, magyarok. Márton felállt és mosolyogva nézett széjjel... Jobb vállára vágta a nélkülözhetetlen hátizsákját. Benne csendben szundikálnak a szeretett barátai, a kellékek, amelyeket a kisfiú ügyes kezei életre breszzenek. Akkor a labdák, a karikák is huncutul vigyorognak, és hajszára azt csinálják, amit „gazdájuk” parancsol nekik. Mi, a szurkolók örjögünk, tapsolunk és örülünk Mártonnak. És gratulálunk! Csak előre! Az álmok elérhető tényekké válnak, ha kitartunk mellettük! Ezt Márton csodás módon már tudja is. Boldog-magányosan nyugodtan kísértél a zajos helyiségből. Szeretettel néz utána egy fan...

ZIK HÍREK

- A hétvégi ZIK-iskolánk nagy örömmel fogadta az új hírt: **Fóthy Zsuzsi** ismét elvállalta az igazgatói tisztséget, amelyet már a lelépő **Beisné Anni** előtt is végzett szakmai hozzáértéssel. Az egyetemi és a nemrég befejezett posztgraduális tanulmányai akkurátusan képesítik erre a nehéz munkára: a pszicho-pedagógia eszközei és az iskolaigazgatás magasabb fokú alkalmazására.

- **Három ZIK-tanár** ment át Magyarországra, egy egész hónapra: tanfolyámon vettek részt, hogy elsajátítsák a kisgyermek oktatásához igényelt, legújabb eszközöket, oly úton, hogy e tanítási módszer nemcsak fejlessze bennük a közösségbe való beilleszkedést, hanem ugyanakkor a magyar nyelv első mozzanatait is. **Pappné Bernáth Bella, Arcagniné Fóthy Rita** és **Balogh-Kovácsné Kiss Bori** voltak a jelöltek. Boldogan mesélték el élményeiket, nem beszélve arról a tényről is, hogy mennyire korszerű fontosságú az alkalmi magyarországi „feltöltési” lehetőség, hiszen ezek az utazások táplálják a szétszórtság magyarok öntudatát, lelkesedését és kitartását a *nagy misszió* megszakíthatatlan útján! (ZK)

HUNGÁRIA
ASOCIACION HUNGARA EN LA ARGENTINA

HUNGÁRIA
MAGYAR EGYESÜLET

Pje. Juncal 4250, (1636) Olivos
4799-8437 4711-0144

ELNÖK: ZÓLDI MÁRTON
mzoldi@dls-argentina.com.ar
Vezetőségi gyűlések a hó 1., 3. és 5. szerdáján
Választmány: Páros hónapok 3. szerdáján
Titkárság: Kedd-szombat 18-21.30-ig.
Vasárnap 12.30-16 óra.

Étterem:
Hétköznap (hétfő kivételével) 18-tól éjfélig.
Hétfőnap ebéd és vacsora. Asztalfoglalás Sr. Omar

